

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apotheca Spiritualem Pharmacorum Contra Litem Contagiosam Aliosque Morbos

Wichmans, Augustin

Antverpiae, 1626

Cap. XLIII. De S. Thoma Abbate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9653

C A P. XLIII.

De S. Thoma Abbate.

Martyrologium Romanum ad diem 18. Nouembris, de hoc sancto viro ita loquitur: Antiochiæ S. Thomæ Monachi, quem Antiocheni ob pestem eius precibus sedatam, solemnitate annua coluerunt. Quæ postrema verba desumpta sunt ex Nicephoro, qui de eodem agens lib. 17. cap. 24. scribit quod in corporis sui translatione pestilenté, qui tum grassabatur, morbum dispulerit, quam ob causam Antiocheni anniuersariam eius memoriam magnificentissimè, festum diem agentes, celebrare consueuerunt. Qua verò de causa illa translatio contigerit, iuuat audire Ioannem Moschum in prato spirituali cap. 88. vbi hæc de Thoma refert: Cùm venissemus Theopolim presbyter quidam ipsius Ecclesiæ narravit nobis de Abbate Thoma, quod apocrisarius (sic vocabantur qui Ecclesiæ negotia curabant) fuerit Cœnobij, quod est in partibus Apameæ. Venit ergo senex Theopolim pro vtilitate Monasterij; & cùm hic remoraretur, defunctus est in Daphne in templo sanctæ Euphemie. Clerici autem ipsius loci sepelierunt eum, quasi peregrinum inter peregrinorum sepulcra: Sequenti verò die humauerunt & mulierem & imposuerunt illam super eum. Erat autem hora secunda; circa horam verò sextam, euomuit illam terra. Loci verò illius accolæ videntes quod factum fuerat, mirati sunt. Deinde rursus vespere sepelierunt ipsam in eodem tumulo,

mulo, & sequenti die inuenerunt corpus supra sepulcrū. Accipientes ergo corpus, in alio monumento ipsum posuerunt. Post paucos autem dies, iterum sepelierunt aliā mulierem supra Abbatem Thomam, non cogitantes loci ipsius Clerici, quia non permittit quempiam super se sepeliri: & illam ergo rursus emouit terra. Tunc agnouerunt quia non permittit senex mulierem super se humari, abeuntesque nuntiauerunt Patriarchæ Domino, qui omnem simul ciuitatem cum cereis ascendere fecit in Daphnem & cum Psalmodia sancti viri reliquias in urbem ferre. Deposuerunt autem sancti corpus in cœmeterio, vbi multa martyrum corpora condita sunt; feceruntque supra ipsum breue oratorium. hæcenus Moschus. Addit autem Nicephorus, quod Antiochiam venire solitus (illiū enim Ecclesiæ censebatur) annuis alimentis receptis in mansionem suam quadam die rediret. Hunc Anastasius Ecclesiæ eius minister & œconomus, quod frequenter ei molestus esset, manu in facie verberauit. Eam rem cum illi qui cum eo erant, egrè ferrent, ipse, Neque Thomam dixit de cetero quidquam ab Ecclesia accepturum, neque Anastasium daturum esse. & vtrumque iuxta prædictionē eam accidit. Anastasius siquidem postridiē eius diei vita defunctus est: & Thomas ad tugurium suum reuertens, postquam in Daphnes suburbanum vicum peruenit, in ægrotorum hominū diuersorio ad meliorem illam vitā migravit. ista Nicephorus. Qui postea Ioanni Moscho suffragatur de cadauere alio atque alio ei superingesto, & reiecto. Quo facto non obscure Deus indicare voluit, quā remoti viri Religiosi à feminarum consortio esse debeant, quantumque illud ipsum vir sanctissimus semper fugerit cuius etiam horrorē post mortem præ se ferre videbatur. Sic de B. Fiacrio Hiberno, vt habet eius vita 24. Augusti, legimus quod ob il-

lustre miraculum à se perpetratum à femina Monasteriū eius visitante magiæ accusatus orauerit, Ne deinceps loci limina immunis intret femina. Quare illo ex tempore muliebri genus Monasterij aditu, quod B. Virgini dictum erat, vis quædam diuina prohibuit nullaque femina intulit pedem immunè. nam matrona quædam diues quæ ancillam experiendi causa ea quæ audierat, in Monasterium sua manu compulerat, altero priuata oculo est, incolumi serua quæ vim alienam heræque impulsu repellere nequiuisset. Similis vindicta persecuta est feminam audenter ingredientem Monasteriū S. Carelephi, vti refertur in eius vita. S. Iordanes qui S. Dominico proximè in generalatu successit fratrem quemdā increpuit, quod manum mulieris tetigisset. Cumque ille regereret, Mulier hæc pia & deuota est, respondit Iordanes: Pluuia bona est & terra bona, & tamen ex horum commixtione fit lutum. Verè itaque Sapiens: De vestimento procedit tineæ, & à muliere iniquitas viri. nam vt S. Bernardus ait, Mulieris corpus totum est igneum. Scio, dicebat S. Ludouicus Episcopus matri suæ reginæ Siciliæ, filium suum pro more gallico osculari volenti, quod mater mea es: sed & mulier es, quam seruo Dei osculari non licet. Sal ex aqua est, & si appropinquauerit aquæ, continuò soluitur & deficit: & Monachus similiter ex muliere est. Itaque si appropinquat mulieri, soluitur & ipse, atque in id definit vt jam Monachus non sit. Ita senior ille apud Sophronium in prato spiritali c. 119. Fuge igitur hanc pestem quisquis pestem animæ tuæ metuis, & salutem eius fartam tectam desideras.